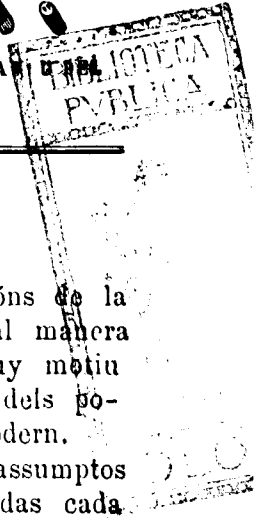

SEMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTA
CENTRE CATALANISTA.

LOS TRACTATS DE COMERS.

En tots los conceptes dependents de las manifestacions de la activitat humana, van modificantse las crehencias de tal manera que lo que en altra época era motiu de aprobació, es avuy motiu de desaprobació per quant va cambian lo modo de esser dels pobles, relacionantse son estat constitutiu ab lo progrés modern.

Lo mateix succeeix en las modificacions, en los assumptos morals com ab los materials y per tal rahó veyem variadas cada día mes las teorías mercantils.

Aquestas se modifcan, quant mes s' estenen y mes s' uneixen las relacions dels pobles, puig avans dominava, per exemple la crehencia d' atribuhir totas las ganancias en los cambis, á las exportacions, aixís com totas las pérduas á las importacions, dihent que una nació guanya si *exporta*, y pert si *importa*, no essent exacta aquesta assereció, perquè los productes se cambian ab productes, perquè no se emiteixen valors si no tornant valors, suposant que la moneda es una mercancia que solsament té per objecte fixar la tassació del cost dels efectes, la qual se adquireix per medi d' una operació que s' anomena *venda*.

Essent recíprocs los beneficis del cambi internacional, quant mes adelantau los pobles més s' uneixen los interessos y 's fortifica l' amistat y concordia, tenint aquestas circumstancias eficacia pera fer menys frequentas las guerras, y fins en cas de declararse entre dos nacions, se respecta lo comers, y proba d' aixó es que en la actualitat no se expendeixen *patents de corso* que autorisavan la prehensió dels barcos mercants de la potencia enemiga.

Pero com ab lo cambi internacional las industrias del país troban en los mercats la concurrencia dels productes extrangers, re-

sultan perjudicadas una ó varias produccions; y com lo estat te lo deber de protegir y amparar las manufacturas y fruits nacionals, d' aquí que se fassin necessaris los *tractats de comers* pera facilitar y proporcionar ab equitat lo cambi, sense perjudicar los interessos creats, y pera donar elements de vida y proporcionar á las industrias novas mercats ahont poder col·locar los géneros ab beneficosas liquidacions.

A Espanya desgraciadament, no podem felicitar nos del bon acert dels Governos en lo establiment de *tractats de comers* perquè en lloch de donar vida mes desembrassada á las manufacturas nacionals, las han perjudicat y han seguit sempre, ab los pactes ab los estats estrangers, ideas contrarias al favoreixement de nostras industrias trasformativas.

Pero si la mala ó defectuosa redacció dels *tractats de comers* ha donat lloch á perjudicis á las industrias del país, ¿devem declarar nos contraris dels *tractats de comers*, considerant los instruments perjudicials á la industria nacional? No, de cap modo. La institució dels *tractats de comers* no es culpable de la defectuosa y parcial redacció y estipulació dels pactes internacionals.

Y no obstant, en general, no 's comprén així, sinó que al tindre noticia de que va á negociarse un nou tractat, moltes personas no solsament se alarman, sinó que parlan en contra de las negociacions de convenis ab la potencia que ha de contractar. ¿Tenen rahó d' alarmarse los industrials al saber que van á negociarse tractats?..... Creyem que sí, porque per desgracia la experiencia demostra que en nostra patria perjudican. Y ¿tenen rahó de parlar en contra de las negociacions de tractats? No, porque un tractat ben negociat y en que se protegesca als industrials, es beneficiós.

Aixís es, y aixó es lo que volem demostrar en aquest senzill article: que la institució dels *tractats de comers* es beneficiosa pera todas las manifestacions del treball nacional, perquè per medi del augment de relacions se obren pera la idustria nous mercats, se estableixen nous centres de consums y depòsit, y s' augmentan las relacions dels pobles.

Lo que deuhen procurar los poders del Estat, es comissionar pera la estipulació dels convenis á personas ayments de la producció nacional, del millor pervindre de la pátria, y desitjosas del de-

senrotllo de la activitat material, y no á individualitats que tinguin certes miras y tendencies á determinadas escolas econòmiques y voluntats per certs afavoriments.

A las personas interessadas en las manifestacions industrials toca, y deurien demostrar, per medi de exposicions, lo que seria ventatjós estipular al volguer redactar un tractat, y d' aquest modo los pactes de comers internacional serían nous elements de foment pera la riquesa pública, y en lloch de mirarse preventinament y ab desagrado se mirarian com llassos de amistat y mellor penvidre pera la industria de la patria.

S' acosta l' época de la renovació de varis *tractats*... ¿deuen esperar-se sense fer res? Creyem convenient que's procuri pera que se modifiquin algunas condicions, y á las comarcas de Catalunya 'ls pertoca treballar pera lograrlo. A ferho, donchs, puig es lo deber de bons ciutadans.

Nosaltres únicament havem pretengut fer notar lo assumpto, y si ho havem lograt, quedem satisfets.

(De *La Veu de Montserrat*.)

Varietats.

LA FI DEL RENEGAT.

(*Conclusió.*)

Quedá sol lo renegat y estigué un moment dirigint feréstegas miradas amunt y avall de la carretera com si esperés algún socorro per sortir del mal pas en que 's trobava, ó jo crech mes bé buscant un nou objecte ab qui desfogar sa rabia. Tenía 'ls ulls sanchnosos, las galtas xucladas y verdosas, y 'ls llabis amoratats li tremolavan com una fulla al arbre deixant á intervals véurer la dents fent una mitja rialla com la del dimoni que pintan sota 'ls peus de St. Miquel. De sobte se portá las mans al cap y eridá ab veu afogada:

—¡*¡*amp me mati si se que tinch de fer! Si desengancho perdo 'l carro y si no desengancho perdo 'l matxo. ¡Sort condemnada, may m' havia vist en una situació tant malehida!..... y dirigintse al matxo—; ah rremalehit *Romero* tú me l'has feta, pero tú me

la pagarás, 'l dimoni se me 'n porte ó tú deixarás lo cap! —Y, abastant del carro una estaca com mitj bras, embestí de sech á sech al *Romero* que feya rato estava ab l' orella dreta esperant la pedregada.

Alló feya horror de veure y de sentir. Quin modo de plóurer garrotadas y quin modo de vomitar inmundicias aquella boca de Satanás. Sols diré pera darne idea que 'l matxo com si fos possehit del dimoni, apuntant sas camas d'acer sobre 'l glas, pegá tant espantosa embranzida que, rompent tot lo corretjam, se l lensá fora de las barras del carro que 's quedá inmóvil en son puesto com si fos de pedra.

Lo butxí se quedá glassat de moment pero luego recorregué tots sos membres lo tremolor que designava l' accés de furor que 'l dominava; se torná vert, vermell, negre, de tots colors. L' últim átom de persona racional que li pogués quedar, desaparegué per complert quedant solsament la bestia, pero la bestia desesperada y folla; aixecá 'l garrot al cel y comensá á gesticular en so de amensassa com un esperitat cridant:pero l' última y la mes horrorosa de las blasfemias se quedá dintre son cos perque un atach nerviós li clogué las mandíbulas partintli la llengua entre mitj.

Tampoch aquest últim avís de Dèu volgué comprendre aquell desgraciat, sino que l lensantse udolant com un gos sobre del matxo comensá á batre fins á trencarli lo garrot per las orelles. La bestia instintivament li presenta las ancas y 'l renegat que ja no hi veyá seguí ferintla de pla y de punta en lo ventre y en las camas hasta que aquesta defensantse á pernada seca l' arreplega de ple-ple en mitj de la cara y l' enviá fent tombarellas pel marge avall.

Dos horas mes tart arrivá 'l *Romero* mitj mort y tot sol al hostel de Castellfollit. Tothom concixía 'l matxo gris del renegat y al veure son aspecte deplorable, ple de sanch y de bussochis y las corretjas rompudas y batentli las camas, tothom endeviná que á al seu amo devía haberli passat alguna desgracia pero la nit era terrible y se tractava d' un home que no tenia pas lo dó de atruárers las simpatías de ningú, per lo que, si algú indicá fredament la conveniencia de sortir á portarli auxili, la proposició no trobá eco y tothom trobá mes prudent esperar l' endemá, encara que era molt de pensar que l' endemá per res lo necessitaria. Lo

hostaler ficà 'l matxo á la cort abrigantlo ab mantas y fentli freugas d' ayguardent á las camas y á las macaduras. En opinió dels intel·ligents se li podia salvar la vida pero indefectiblement debía quedar tarat per sempre mes.

Lo dia següent la justicia procedia á aixecar lo cadáver del renegat devant d' un cércol de pagesos que portavan l' horror pintat en la cara. Aquell home que 'l dia avans revolcantse en sa impotencia trepitjava la terra y amanassava 'l cel, jeya allí contret, cargolat y fet un glassó. Sa cara era d' un blau negre com lo carbó, los ulls li sortian de la testa y la llengua fora de la boca mitj partida entre las dents las quals se veyan blanquejar per causa de la contracció dels llabis glassats, donavan á sa fesomia una mueca tant horrible que 'l home mes valent no era capás de tenirli cara mitj minut de carrera.

Molts dias se parlá en aquella comarca d' aquesta terrible historia. Los que tenian fe y hasta molts que no 'n tenian gaire, veyeren allí patent lo dit de Deu, y encara avuy quan se sent algún desanimat que renega y blasfema no falta alguna dona que diga:

—Tanca aquesta boca, mala llengua; vejam si tú també farás la fi del renegat.

M. V.

NOTA.—Al acabament de la *Fi del renegat* bo será dir sobres d' éll quatre paraulas ja que segons sembla alguns lectors de L' Olotí han sentit escarrifansas al llegirlo.

Lo tal quiento, rondalla ó historia, que de tot te, es un quadro realista, tal volta massa, (encara que no som nosaltres qui l' ha de jutjar), que per desgracia ha estat copiat del natural en sa major part tant d' acció com de detalls. L' autor volent trametre á sos lectors tota la repugnancia que li inspirá lo protagonista de son quiento, ne feu un retrato tant perfet y acabat que resulta odiós y execrable com l' original ab lo qué ha conseguit lo que 's proposava. Que podia haverho fet d' un' altre manera; conformes, pero cadalú te sa manera propia de fer y de sentir las cosas, y un mateix no 's cambia pas tant facilment.

¿ Per qué 'l publicava L' Olotí? Perque en mitj de sas crucesas de forma va semblar als redactors que 'l examinaren que hi havia un fondo de veritat artística y un altre fondo de llissó moral que feyan tolerables totas aquellas crucesas, que per altra part may

cregueren de tal magnitud que tinguessen d'horrorisar tant á uns lectors que desgraciadament percibeixen per las orelles molt mes de lo que aquí han percibit per los ulls.

Dit aixó no 'ns resta mes que recomanar á nostres lectors lo quiento que Mr. Lessage posa en boca d' en *Gil Blas de Santillana* y que serveix de prólech á la relació de sa vida.

Noticias generals.

COLECCIÓ DE MONOGRAFÍAS DE CATALUNYA.—Ab elegants condicions tipogràfiques, moltíssims grabats zincogràfichs intercalats en lo text, y que representan poblacions, monuments y edificis notables d' ellas, escuts, monedas etc.; se va publicant á Barcelona un' obra, baix tots conceptes interessant, titolada: COLECCIÓ DE MONOGRAFÍAS DE CATALUNYA, y que verament mereixeria lo nom de *Diccionari geogràfich, històrich, estadístich de nostre principat*, deguda á la ilustració y heróich empenyo del jove Sr. Joseph Reig y Vilardell.

Han ja surtit los fascicles ó quaderns que comprenen las poblacions quals noms tenen per inicial la lletra A. y part dels que pertanyen á la lletra B.

Si 'l fan notabilíssim las condicions materials esmentadas, mòlt més li fan encara las de sòn text; ja que en ell se donan circumstanciadas noticias de la situació topogràfica de cada població, fins de las més insignificants, ab referencia de provincia y bisbat; de las comunicacions que té cad' una, y de sa historia ab no poca abundancia de tota mena de datos, sens oblidar las noticias biogràfiques y bibliogràficass de sos homens més célebres; inclouhent també las bellas tradicions escampadas per la terra catalana; las respectivas costúms de cada encontrada ó bé localitat, y afins sas cansóns més populars.

Res té d' extrany, per aixó, que la premsa de Catalunya vaja formant d' aytal obra, verament monumental, lo més encomástich y envejable judici.

Donám al Sr. Reig la més coral enhorabona per la noble tasca que s' ha imposats y pels heróichs esforços y preclar talent ab que la desempenya; y recomanám en gran manera á nostres abonats y lectors la fácil adquisició del esmententat Diccionari; pus en la

acreditada llibreria de nostre impressor, Sr. Joan Bonet, trobaran ja los tres quaderns publicats fins ara.

Lo temps es estat rífol durant tota la setmana passada y ver-
daderament tempestuós lo dimecres y dijous, en que hi hagué tro-
nadas fortas á la tarde acompanyadas de unas élamarsadas mes
que regulars. Segons se 'ns ha dit lo dimecres caygué un llamp en
lo para llamps de 'l ermita de Sant Francesch y lo dijous un altre
llamp matá á un home á Sant Privat. Las pedregadas sembla que
no han pas fet un bell dany.

Havem rebut de D. Bonaventura Bassegoda lo tomet de poesías
que ab lo títol de *Juventut* acaba de veure la llum pública á
Barcelona.

No 'ns creyem ab autoritat bastant pera donar nostra cullera-
da en lo mérit de aquest llibret, pero com creyem que 'l autor al
fernos present d' un exemplar espera que 'n diguem alguna cosa,
es per aixó que 'ns permetem trametre al paper la impressió que
'ns ha causat sa lectura.

Hi ha en *Juventut* poesías de mérit absolut capassas de donar
nomal Sr. Bassegoda si no se 'l hagués guanyat ab altres pro-
duccions que té publicadas, puig revelan un poeta de debó
y una lira de fibra ben trempada. Altres, pot ser degut á que
son los primers cants de sa musa novella, no valen tant pero están
sentidas ab delicadesa encara que hi abundan potser massa los
llochs comuns. Y posats á dirho tot, tal com nos sembla, 'ns dol
que lo Sr. Bassegoda hайja pagat tribut á la corrent á que per des-
gracia se doblegan molts de nostres poetas, publicant certas com-
pósicions *íntimas* que mes abiat son fillas d' un estat morbós del
esperit que de una verdadera poesia.

Agrahim al senyor Bassegoda lo haverse recordat de nosaltres
y li enviem las gracias mes corals per son present.

La setmana passada enterárem á nostres lectors de la vin-
guda dels enginyers Srs. March y Garau al objecte de fer al-
gúns estudis pera millorar las vías de comunicació en nostra con-
trada. Avuy podem afegir que tota la setmana passada l' han in-
vertida en fer los estudis del pont de Castellfollit y de un ramal

de carretera que anirà de aquest poble al de Sant Joan las Fonts. Segons nostres noticias se desisteix del nou trassat de la carretera que desde Castellfollit devia venir á Olot passant per Sant Joan y los estudis dels esmentats enginyers ho comproban.

Si lo que resulta de ells se tira avant lo pont de Castellfollit serà una obra notable ja que ab ell se guanyará la meytat de la pujada que hi ha desde 'l riu al poble.

Lo divendres passat morí en sa casa payral de Baget després de una llarga y penosa malatia lo qui fou arcalde d'aquesta vila D. Pere Carrera. Encomanem á nostres lectors que en sas oracions se recordin del difunt Q. E. P. D.

Ab la solemnitat acostumada en semblants cassos, s' inaugurá á Barcelona lo día de S. Jordi l' Exposició general de Bellas Arts, ab una concurrència escullida y tan numerosa que no sols omplia tot lo saló de la Regenta sino que una gran part no hi pogué cabre.

Presidia l' acte lo Sr. Governador civil, tenint als costats al Capitá General, al Arcalde y presidents de la Diputació y de la Audiencia.

Després de llegidas las memorias del Secretaris del Ajuntament y de la Exposició, y del discurs del arcalde, Sr. Coll y Pujol, lo Senyor Gobarnador declará oberta l' exposició y los concurrents entraren á veurela al só de la marxa de las antorxas que tocá la banda municipal.

Los pintors espanyols hi han portat 900 quadros.

La Gaceta del día 22 inserta lo cambi dels itineraris dels correus que regirà per la línea de Tarragona, Barcelona y Fransa fins á Valencia y en ell veyem que lo tren correu de la tarde sortirá de Barcelona pera Fransa á las 5 y arribará á Cerbero á las 10 y 23 minuts del vespre lo qual es probable que ocasioni alguna mudansa en las horas de surtida dels coches de aquí á Gerona.

EXTRACTO

DE LA SESIÓN DEL ILMO. AYUNTAMIENTO, 24 ABRIL DE 1891.

Celebróse en dicho día sesión ordinaria de segunda convocatoria por no haberse reunido el en que debía tener lugar número suficiente de señores concejales que requiere la Ley para tomar acuerdos.

Tan luego el Sr. Alcalde presidente la declaró abierta el Secretario señor Daunis leyó el acta de la sesión anterior la cual fué aprobada por unanimidad y sin debate.

Luego tomáronse los siguientes acuerdos:

Nombrar al Oficial 1.º de la Secretaria Sr. Serra, Comisionado para asistir al juicio de exenciones de los mozos concurrentes al reemplazo de este año, cuyo acto ha de tener lugar ante la Exema. Comisión provincial el día 27 del corriente.

Aprobar nuevamente el proyecto modificado de rectificación de rasante de la calle de San Cristóbal en cuanto se refiere al trozo comprendido entre el centro del Puente y la calle del Pardal y que antes de que adquiera dicho acuerdo el carácter ejecutivo se conceda un nuevo plazo de ocho días para las oportunas reclamaciones.

Aceptar la proposición hecha por D. Francisco Avellana de Barcelona respecto á la instalación de un repartidor automático de rotación continua para que en vista de sus resultados pueda en su caso el Ilmo. Ayuntamiento adquirir los necesarios cuando proceda á la reforma que trata de verificar á los repartidores del agua potable del manantial de San Roque.

Quedar enterado el Cuerpo municipal y que se una al expediente de su referencia á los efectos que en su día y caso procedan el recurso presentado por D. Antonio Jorba en representación de D.ª Josefa Balet á consecuencia del fallo recaído en el de alzada que hace tiempo interpuso D. Ramón Pujol contra varios acuerdos de dicho Ayuntamiento.

Y finalmente se resolvieron varios otros asuntos de escaso interés.

MERCADO DE OLOT.

MEDIDA DE 80 LITROS.

Precio medio en el viernes 24 Abril de 1891.

Trigo.	á 18'00 Ptas.	Panizo.	á 11'00 Ptas.
Mezcladizo.. . . .	á 17'00 »	Judias.. . . .	á 16'00 »
Maiz.	á 11'75 »	Habas.	á 12'50 »
Fajol.. . . .	á 9'75 »	Arbejas.	á 13'00 »
Mijo.	á 12'50 »	Altramuz (Llubins).	á 9'50 »

Remitits.

Sr. Director de L' OLOTÍ.

MOLT SR. MEU;

Segóns se desprén de la insinuació, estampada en son il·lustrat setmanari en lo número publicat en lo dia 19 del present mes, tal vegada no està lluny lo dia de presentarse algún empresari, proposant als agricultors d' eixos encontorns lo substituhir lo cultiu de la Bleda rave al del blatdemoro: en tal cas, no será per demés lo tenir algunas noticias referents al cultiu y producció de la referida planta, per poder ab major acert, calcular lo que á cada un de aquells li sia mes convenient practicar.

La Bleda rave ó remolatxa, no es una planta coneguda novament, d' ella ne fan menció alguns escriptors agrónomos de la antiguitat. Lo Abate Rossier descriu quatre varietats de remolatxa: grossa y petita vermellencas, la groga y la blanca: en la actualitat se cultivan mes de 24 varietats donantse preferencia á la blanca de Silesia com á mes productiva en sucre.

Es planta que prospera en tota classe de terrenos, tant sorenchs com argilosos y en climas los mes oposats com sou en lo Nort y Mitjdia, ab tal que 'l camp sia femat suficientment y la terra remoguda fins á certa profunditat. No obstant, sempre los seus productos estarán en relació directe de la fertilitat natural del terreno, als cuidados de cultiu, y als fems que se haurán empleat.

En los vuit departaments de Fransa en que 's cultiva, produeix de 70 á 300 qq d' arrels per quartera superficial de 1225 canas; y en la granja escola de Bechelbron, segóns Boussingault, en igual superficie lo promedi de 15 anys, fou de 200 qq arrels per any, de las que 's obtingueren 1012 q de sucre; cosa de un 5 per cent del pes de las arrels.

La caña de sucre en Otaiti, recolectada en igual superficie, en bon terreno y clima favorable, produeix unas 1560 q de sucre. La caña te la ventatja que sos residuos serveixen per combustible per coure los suchs, y la remolacha necessita 40 q de carbó de pedra per cada 100 q de sucre que d' ella s' obté; mes quedan los pans de pasta que 's venen per aliment del bestiar, de dos á tres pesetas quintá.

Per la plantació de la remolatxa se prepara la terra en la tardor á fi de que quedi desmenussada; se llaura y se fa passar altre llaurada per la mateixa reya per profundisarla y remoure la terra á un palm de profunditat, sens barrejar la terra vejetal ab la que lo aire no ha fertilisat; se la deixa aterrosada al objecte de exposarla á la acció fertilisant dels gels y desgels: en Mars se torna á llaurar ab una sola llaura, creuant la primera llaurada y luego se rascla.

En las localitats ahont s' acostuma femar la terra soterrant lo fench ó altre forratje, tal vegada convindria seguir lo procediment de sembrar primer la grana en un hort per trasplantarla en la segona quinsena de Maig: d' est modo se tindria lo temps sufficient de conreuar la terra, sens necessitat de emplear los fems de estable per femarla.

La quantitat de fems ab que 's deu femar, varia segons la fertilitat natural del terreno, y á la quantitat d' arrels que 's espera recolectar. M. Crud conceptúa, que 100 de fems bastan per 200 d' arrels; es dir, que ab 5 carretadas de fems de 25 qq una, bastarán per obtenir 200 qq de arrels, sens esquilmar la terra, y si se escampan mes fems y no 's recolectan mes de 200 qq, quedarán los fems sobrants de las 5 carretadas per fertilisar las cullitas successivas.

Las sembras á puny no están recomanadas, per quant, las plantas no naixen acompassadas y ser mes costós son cultiu: lo millor es obrir regas á cordill d' uns tres dits de fondo, deixant la distancia de dos á 2 y mitj palms de rega á rega y en ellas se va depositant la sement y luego se cobreix. Un home seguit d' una dona bastan per sembrar una quartera y mitja per diada. O bé la grana se sembra en un hort y per lo Maig se trasplanta, col·locant las plantas en lo llarch de las líneas á un palm ó á dos de distancia segons las varietats: la arrel se despunta perquè no quedia doblada quant se planta. Un jornalier arranca y planta unas 2000 per dia. La grana que 's necessita per la sembra de una quartera son de 5 á 6 lb.

La primera cava se dona luego que la planta te de 3 á 4 fullas: frequentment sols se mulleix lo espay d' entre las líneas per no perjudicar las plantas: en aquest cas, ab tres ó quatre jornals se cava la superficie d' una quartera y s' emplea doble temps si la cavada es completa.

La segona cava se dona passadas tres ó quatre setmanas de la primera: se emplean de 4 á 5 jornals. Si las plantas están massa espessas, se aclareixen arrancautlas ó escapsantlas ab la unglá.

La tercera cava se dona pèl Juliol, quan las fullas cubreixen la terra: se emplean de 5 á 6 jorns per quartera.

Se han fet varios esperiments per saber si arrancant la fulla se perjudicaba la arrel, y de las observaci6ns d' uns y altres se'n dedueix, que mentres no se 'n fassa un abús, no es gran lo perjudici. Lo pes de la fulla está en relació al de la arrel com de un á quatre: es dir, que si en una quartera per terme medi s' hi cullan 250 qq d' arrel, se traurán 60 qq de fulla.

Lo valor nutritiu equivalent de la remolacha, son 4 de arrels ó be 6 de fulla á 1 de fench sech: la fulla se conceptúa un poch menos nutritiva que 'l fench vert.

En Fransa per terme medi se pagan las arrels á 18 franchs los 25 qq, portats en las sucrerías y fet lo descompte d' un deu per cent per la terra que va unida á la arrel.

X.

Olot 21 d' Abril de 1891.

Secció religiosa.

Avuy Diumenge 26. NTRA. SRA. DE MONTSERRAT (Patrona de totas las Diócesis de Catalunya), Sts. Cleto y Marcelino ps. y mrs.

Dillúns 27. S. Pere Armengol mr. y S. Anastasi p.

Dimàrs 28. S. Prudenci b. y cf. y S. Vidal mr.

Dimecres 29. Sts. Pere mr. y S. Robert ab. del Cister.

Dijous 30. Sta. Catarina de Sena, Sta. Sofia vgs. y S. Pelegri cf.

Divendres 1. Maig. (Abans †) S. Felip y S. Jaume aps.

Dissapte 2. S. Atanasi bisbe y dr.

QUARANTA HORAS. —Continúan en la iglesia del Sant Hospital.—
La exposició de S. D. M. comensa á las 6.
